

KRÚDY GYULA

SZENT TERÉZIA UTCÁI

Józsefvárosi albérletek után első otthonra a Terézváros határában talált Krúdy Gyula: első felesége szüleinél lakott a Király utcában. A Teréz-templom környéke később is kedves vidéke maradt. Szívesen idézte fel az emlékeket, amelyek ide kötötték, és szívesen emlékezett vissza arra az eseményre, amely épp akkor kavarta föl a terézvárosi kedélyeket, amikor félig-meddig ő is terézvárosi lakos volt: az 1901-es választáson a kerület kisemberei a maguk képviselőjét küldték az országgyűlésbe, a századfordulós Magyarországon meghökentően újszerű, demokrata programmal induló Vázsonyi Vilmost.

Terézvárosi emlékeit és a nevezetes választás történetét 1926-ban írja meg Krúdy. A negyedszázad előtti világ mindenestül a tenger mélyére süllyedt, a demokrata program, amely az új idők követelményeihez alkalmazkodva vegetál, nem segített hívein. Vázsonyi maga időközben miniszter is volt, de miniszterként nem megvalósítani, inkább elodázni igyekezett a demokratikus reformokat. E tapasztalatok távlatából Krúdy a nagy műveiből ismerős ironikus nosztalgiával idézi a múltat. Ironiája egy pillanatra kesernyés gúnyba vált, amikor – Vázsonyi lapjában! – Vázsonyi magasba ívelő karrierjét (és páfordulását) villantja fel. Nosztalgiája viszont pátoszt takargat, amikor a kisemberek elszánt bizakodását, nem várt diadaluk hangulatát festi. A hat részből álló cikksorozat összefüggően, csonkítatlanul először jelenik meg könyv alakban, az író születésének századik évfordulóján. Krúdy művének keletkezéstörténetét, történelmi és irodalmi vonatkozásrendszerét Barta András tanulmánya világítja meg.

ÁRA: 65,- FT